

סוטה יז

ר' יהודה	רבי יוסי	תנא קמא	
	<p>(יט) אם לא שָׁכַב אִישׁ אִתָּךְ וְאִם לֹא שָׁטִית טְמֵאָה תַּחַת אִישׁךְ הִנְקִי מִמִּי הַמְרִים הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה:</p> <p>(כ) וְאֵת כִּי שָׁטִית תַּחַת אִישׁךְ וְכִי נְטַמְאֵת וַיִּתֵּן אִישׁ בְּךָ אֵת שְׁכַבְתּוֹ מִבְּלַעְדֵי אִישׁךְ:</p> <p>(כא) וְהִשְׁבִּיעַ הִכְהֵן אֶת הָאִשָּׁה בְּשִׁבְעַת הָאֵלֶּה וְאָמַר הִכְהֵן לְאִשָּׁה יִתֵּן ה' אוֹתְךָ לְאֵלֶּה וְלִשְׁבַעַה בְּתוֹךְ עֲמֻךְ בְּתַת ה' אֵת יִרְכָּךְ נִפְלֹת וְאֵת בְּטַנְךָ צָבָה:</p> <p>(כב) וּבָאוּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמַעֲיַד לְצַבוֹת בְּטוֹן וְלִנְפֵל גֵּרָד וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אָמֵן אָמֵן:</p>	<p>(יט) אם לא שָׁכַב אִישׁ אִתָּךְ וְאִם לֹא שָׁטִית טְמֵאָה תַּחַת אִישׁךְ הִנְקִי מִמִּי הַמְרִים הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה:</p> <p>(כ) וְאֵת כִּי שָׁטִית תַּחַת אִישׁךְ וְכִי נְטַמְאֵת וַיִּתֵּן אִישׁ בְּךָ אֵת שְׁכַבְתּוֹ מִבְּלַעְדֵי אִישׁךְ:</p> <p>(כא) יִתֵּן ה' אוֹתְךָ לְאֵלֶּה וְלִשְׁבַעַה בְּתוֹךְ עֲמֻךְ בְּתַת ה' אֵת יִרְכָּךְ נִפְלֹת וְאֵת בְּטַנְךָ צָבָה:</p> <p>(כב) וּבָאוּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמַעֲיַד לְצַבוֹת בְּטוֹן וְלִנְפֵל גֵּרָד:</p>	<p>בא לו לכתוב את המגילה, מאיזה מקום הוא כוחב?</p>
<p>כולהו במיעוטי דריש להו, אצות - אלות ממש, האצות - למעוטי קללות הבאות מחמת ברכות אצה - למעוטי קללות שבמשנה תורה, האצה - למעוטי צוואות וקבלות</p>	<p>כולהו כדקאמרת אצות - אלות ממש האצות - לרבות קללות הבאות מחמת ברכות, אצה - למעוטי קללות שבמשנה תורה את - לרבות צוואות וקבלות</p>	<p>אצות - אלות ממש האצות - לרבות קללות הבאות מחמת ברכות, אצה - למעוטי קללות שבמשנה תורה האצה - למעוטי צוואות וקבלות אמן ;</p>	<p>במאי קא מיפלגי? וכתב את האצות האצה הכון כספך</p>
		<p>אתים לא דריש קושי: מ"ש האי ה"י דמרבי ביה, ומאי שנא האי ה"י דמעייט ביה? תירוץ: ה"י דגביה דריבויא - ריבויא היא, ה"י דגביה דמיעוטה - מיעוטה. קושי: ורבי מאיר, והא לית ליה לר"מ מכלל לאו אתה שומע הן! תירוץ: אמר רבי תנחום: הקי כתיב. (חנקי)</p>	

במדבר פרק ה

(יט) וְהִשְׁבִּיעַ אֶתְּהָ הִכְהֵן וְאָמַר אֵל הָאִשָּׁה אִם לֹא שָׁכַב אִישׁ אִתָּךְ וְאִם לֹא שָׁטִית טְמֵאָה תַּחַת אִישׁךְ הִנְקִי מִמִּי הַמְרִים הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה:

(כ) וְאֵת כִּי שָׁטִית תַּחַת אִישׁךְ וְכִי נְטַמְאֵת וַיִּתֵּן אִישׁ בְּךָ אֵת שְׁכַבְתּוֹ מִבְּלַעְדֵי אִישׁךְ:

(כא) וְהִשְׁבִּיעַ הִכְהֵן אֶת הָאִשָּׁה בְּשִׁבְעַת הָאֵלֶּה וְאָמַר הִכְהֵן לְאִשָּׁה יִתֵּן ה' אוֹתְךָ לְאֵלֶּה וְלִשְׁבַעַה בְּתוֹךְ עֲמֻךְ בְּתַת ה' אֵת יִרְכָּךְ נִפְלֹת וְאֵת בְּטַנְךָ צָבָה:

(כב) וּבָאוּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמַעֲיַד לְצַבוֹת בְּטוֹן וְלִנְפֵל גֵּרָד וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אָמֵן אָמֵן:

(כג) וְכִתַּב אֶת הָאֵלֶּת הָאֵלֶּה הַכְהֵן בְּסֵפֶר וּמָחָה אֵל מִי הַמְרִים:

מגילת סוטה שכתבה בלילה - פסולה	סוטה - ועשה צה הכון את כל התורה הנצאת זקן ממרא - על פי התורה אשר יורוק ועל המשפט מה משפט ביום, אף מגילת סוטה ביום
כתבה למפרע - פסולה	וכתב את האצות האצה , כי דכתיבא
כתבה קודם שתקבל עליה שבועה - פסולה	והשכיע ואחר כך וכתב
כתבה איגרת - פסולה	כספך
כתבה על שני דפין - פסולה	כספך אחד אמר רחמנא, ולא שנים ושלושה ספרים
כתב אות אחת ומחק אות אחת, וכתב אות אחת ומחק אות אחת - פסולה	ועשה צה הכון את כל התורה הנצאת

בעי רבא : השקה בסיב, מהו? בשפופרת, מהו? דרך שתיה בכך, או אין דרך שתיה בכך? תיקו.

בעי רב אשי : נשפכו מהן ונשתיירו מהן, מהו? תיקו.